"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ନିଜର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ୟଦାତା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଦୈବୀଗୁଣ ଆସିଯିବ, କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା, ନିନ୍ଦା କରିବା ଏସବୁ ଆସୁରୀ ଲକ୍ଷଣ ଅଟେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କର ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିବିଡ ସ୍ନେହ ରହିଛି, ତାହାର ପ୍ରତୀକ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁ ସବୁ ମିଠା-ମିଠା ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି, ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ହିଁ ତାଙ୍କର ନିବିଡ ସ୍ନେହର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଶିକ୍ଷା ହେଉଛି — ମିଠା ସନ୍ତାନଗଣ, ଶ୍ରୀମତ ବିରୁଦ୍ଧ କୌଣସି ଓଲଟା-ସୋଲଟା କାମ କର ନାହିଁ, (୨) ତୁମେମାନେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ, ତେଣୁ କେବେ ବି ନିୟମକୁ ହାତକୁ ନିଅ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ କାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଜ ମୁଖରୁ ସର୍ବଦା ରତ୍ନ ବାହର କର, ପଥର ନୁହେଁ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହାଙ୍କୁ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ) ତ ତୁମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ଦେଖୁଛ । ଏହା ହେଉଛି ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମେ ଏହି କୁଳର ଥିଲ । ତେବେ କେତେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି, ତେଣୁ ଘଡି-ଘଡି ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖ । ଆମକୁ ଏପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏମାନଙ୍କର ମହିମାକୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ । ଏମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ପକେଟରେ ରଖିଲେ ଖୁସି ଲାଗିବ । ତୁମ ଭିତରେ ଯେଉଁ ଦ୍ୱନ୍ଦ ରହିଛି, ତାହା ରହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହାକୁ ଦେହ-ଅଭିମାନ କୁହାଯାଏ । ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ବୁଝିପାରିବ ଯେ, ଆମେ ଏହିପରି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ଦରକାର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମକୁ ଏପରି ହେବାକୁ ପଡିବ । ମଧ୍ୟାଜୀଭବ, ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖ ଏବଂ ମନେ ପକାଅ । ଏଭଳି ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା — ଜଣେ ଲୋକ ଭାବିଲା ମୁଁ ଏକ ମଇଁଷି ଅଟେ, ତେଣୁ ସେ ନିଜକୁ ମଇଁଷି ଭଳି ବୁଝିବାକୁ ଲାଗିଲା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା ଆମର ଏମ୍ ଅବଜେକ୍ଟ ଅଟେ । ଆମକୁ ଏହିପରି ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । କିପରି ହେବ ? ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ପଚାର — ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଏମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଉଛୁ ? ଏକଥା ତ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ନିରନ୍ତର ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ରହିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଚେଷ୍ଟା ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଘର ଗୃହସ୍ଥର କାର୍ଯ୍ୟ କରି ମଧ୍ୟ ଯଦି ଏମାନଙ୍କୁ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ) ମନେ ପକାଇବ ତେବେ ବାବା ନିଶ୍ଚିତ ମନେ ପଡିବେ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମନେ ପଡିବେ ଯେ ଆମକୁ ଏପରି ହେବାକୁ ହେବ । ଏହି ଧୁନ୍ ସାରା ଦିନ ଲାଗି ରହୁ । ତେବେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଗ୍ଲାନି କେବେ କରିବ ନାହିଁ । ଇଏ ଏମିତି, ସିଏ ସେମିତି... ଯିଏ ଏପରି କଥାରେ ଲାଗି ରହନ୍ତି ସେମାନେ କେବେ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଏମିତି ହିଁ ରହିଯିବେ । ତୁମକୁ କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଯାଉଛି । ଏମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମେ ଏହିପରି ହୋଇଯିବ । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଘରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ଏହି ଚିତ୍ର କେତେ ଆକ୍ୟୁରେଟ୍ (ସଠିକ୍) ଅଟେ । ଏମାନଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ବାବା ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିବେ । ଦିନ ସାରା ଅନ୍ୟ କଥା ବଦଳରେ ଏହିସବୁ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଚାଲ । ସେ ଏପରି, ଏମିତି.... କାହାର ନିନ୍ଦା କରିବା — ଏହାକୁ ଦୁର୍ବୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଏ । ନିଜ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଦୈବୀ ବୁଦ୍ଧି କରିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା, ଗ୍ଲାନି କରିବା, ଚଞ୍ଚଳତା କରିବା — ଏହିଭଳି ସ୍ୱଭାବ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ସ୍ୱଭାବରେ ତ ଅଧାକଳ୍ପ ରହିଥିଲ । ଏବେ ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେତେ ମିଠା ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ନେହ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । କୌଣସି ଓଲଟା-ସିଧା କାମ, ବିନା ଶ୍ରୀମତର କାମ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବାବା ଧ୍ୟାନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ (ଆଦେଶ) ଡାଇରେକ୍ସନ୍ ଦେଇଛନ୍ତି କେବଳ ଭୋଗ ଲଗାଇ ଚାଲିଆସ । ବାବା ଏକଥା ତ କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଯାଅ, ରାସ-ବିଳାସ କର । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲ ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାର ପ୍ରବେଶତା ହେଲା । ମାୟାର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲା ପତିତ କରିବା । ବେନିୟମ ଚଳଣି ଦ୍ୱାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । ଏମିତି ବି ହୋଇପାରେ ତୁମକୁ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯଦି ନିଜକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ନ ରଖିବ ତେବେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଧର୍ମରାଜ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବେହଦର ହିସାବ-କିତାବ ରହିଛି । ରାବଣର ଜେଲରେ କେତେ ବର୍ଷ ହେବ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିଆସିଛ । ଏହି ଦୁନିଆରେ କେତେ ଅପାର ଦୁଃଖ ରହିଛି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆଉ ସବୁ କଥା ଭୁଲି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ମନରୁ ସବୁ ଦ୍ୱନ୍ଦ ବାହାର କରିଦିଅ । ବିକାରୀ କିଏ କରୁଛି ? ମାୟାର ଭୂତ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମର ଏମ୍ ଅବଜେକ୍ଟ । ରାଜଯୋଗ ଅଟେ ନା । ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇଲେ ତୁମକୁ ଏହି ବର୍ସା ମିଳିବ । ତେଣୁ ଏହି ଧନ୍ଦାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଭିତରୁ ସବୁ ଖରାପ ଜିନିଷ (କାଦୁଅ) ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ । ମାତ୍ର ମାୟାର ପରାକାଷ୍ଠା ମଧ୍ୟ ବହୁତ । ଏହାକୁ ଉଡେଇ ଚାଲ । ଯେତେ ପାରିବ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରୁହ । ଏବେ ତ ନିରନ୍ତର ଯୋଗ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶେଷ ସମୟରେ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ତେବେ ଯାଇ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଯଦି ଭିତରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ, ଖରାପ ଚିନ୍ତାଧାରା ରହିବ ତେବେ ଉଚ୍ଚପଦ ମିଳିବ ନାହିଁ । ମାୟାର ବଶୀଭୂତ ହେଲେ ହିଁ ହାରିଯାଇଥା'ନ୍ତି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ପିଲେ, ଖରାପ କାମ କରି ହାରିଯାଅ ନାହିଁ । ପରସ୍ପରକୁ ନିନ୍ଦା ଆଦି କରି କରି ତୁମର ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖରାପ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ତୁମର ସଦଗତି ହେଉଛି ତେଣୁ ଖରାପ କର୍ମ ବା ପାପ କର୍ମ କର ନାହିଁ । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି, ମାୟା ତଣ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗିଳି ପକାଇଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣି ମଧ୍ୟ ପାରୁ ନାହଁ । ନିଜେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ବହୁତ ଭଲରେ ଚାଲିଛୁ କିନ୍ତୁ ତାହା ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ମନ, ବଚନ ଓ କର୍ମରେ ମୁଖରୁ କେବଳ ରତ୍ନ ହିଁ ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ । ଖରାପ କଥା କହିବା ପଥର ସମାନ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ପଥରରୁ ପାରସ ହେଉଛ ତେଣୁ ମୁଖରୁ କେବେ ପଥର ବାହାରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାର ଅଧିକାର ବାବାଙ୍କର ଅଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଭାଇ-ଭାଇଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରିବ । ଟୀଚରର କାମ ହେଉଛି ଶିକ୍ଷା ଦେବା । ସେ କିଛି ବି କହିପାରିବେ । ତୁମେ କେବେ ବି ନିୟମକୁ ହାତକୁ ନେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ସବୁ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଅଟ ନା । ବାବା ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ବାବା ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି — ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ଏବେ ଖୋଲିଛି । ଯଦି ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିବ ତେବେ ତୁମର ଭାଗ୍ୟ ବିଗିଡିଯିବ ପୁଣି ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିଲେ ପ୍ରଥମେ ତ ଦଣ୍ଡ ଖାଇବାକୁ ପଡିବ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପଦ ମଧ୍ୟ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏହା ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ଓ କଳ୍ପ-କଳ୍ପାନ୍ତରର ଖେଳ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ବାବା ଆମର ଟିଚର ଯାହାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ନୂଆ ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି — ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ଆତ୍ମା ଓ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମେଳା କୁହାଯାଏ ନା । ପ୍ରତି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଏହି ମେଳା ହୁଏ, ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଏବେ ଯେତେ ବର୍ସା ନେଇପାରିବ, ନେଇଯାଅ ନହେଲେ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରିବାକୁ ପଡିବ, କାନ୍ଦିବାକୁ ପଡିବ । ଶେଷରେ ସବୁର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହୋଇଯିବ । ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ପିଲାମାନଙ୍କର ଟ୍ରାନ୍ସଫର (ବଦଳି) ହେଲେ ପଛରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବଦଳି ହୁଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏଠାରେ ଶରୀର ତ୍ୟାଗ କରି ପୁଣି ଯାଇ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରିନ୍ସ କଲେଜରେ ଭାଷା ଶିଖିବୁ । ସେଠାକାର ମାତୃଭାଷା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢିବାକୁ ପଡେ । ବହୁତଙ୍କ ଠାରେ ପୁରା ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ତେଣୁ ରେଗୁଲାର ପଢୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଥରେ ଦୁଇଥର ମିସ୍ କଲେ ପୁଣି ମିସ୍ କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ପଡିଯାଏ । ମାୟାର ଚେଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସଙ୍ଗ ହେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି, ବାକି ସବୁ ମାୟାର ଚେଲା । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଛ ତେଣୁ ମାୟା ସହନ କରିପାରୁ ନାହଁ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ବହୁତ ସାବଧାନତା ପୂର୍ବକ ଚଳିବାକୁ ହେବ । ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ହଂସ ଏବଂ ବଗୁଲା ଅଛନ୍ତି ନା । ବାବା ରାତ୍ରି କ୍ଲାସରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ଦିନସାରା କାହାର ନା କାହାର ନିନ୍ଦା କରିବା, ପରଚିନ୍ତନ କରିବା, ଏହାକୁ କୌଣସି ଦୈବୀଗୁଣ କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ଦେବତାମାନେ ଏପରି କର୍ମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ବାବା ଏବଂ ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଅ ତଥାପି ମଧ୍ୟ ନିନ୍ଦା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ନିନ୍ଦା ତ ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତର କରି ଆସିଅଛ । ଭିତରେ ବହୁତ ସଂଶୟ ରହିଛି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ଭିତରେ ଯେମିତିକି ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ସଂଶୟର ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲୁଛି । ତୁଚ୍ଛାଟାରେ ନିଜକୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ଏଭଳି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଅନେକଙ୍କର କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । ଅମୁକ ଏପରି, ଏଥିରେ ତୁମର କ'ଣ ଯାଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ସହାୟକ କେବଳ ବାବା ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ତ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ମତ ତ ବଡ ଚରିତ୍ରହୀନ କରି ଦେଇଛି । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଗ୍ଲାନି କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଗ୍ଲାନି କରିବା, ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ଭୂତ । ଏହା ତ ପତିତ ଦୁନିଆ । ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ଆମେ ଏବେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେଉଛୁ । ତେବେ ଏସବୁ ବହୁତ ବଡ ଦୁର୍ଗୁଣ ଅଟେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆଜିଠାରୁ ନିଜର କାନ ଧରିବା ଉଚିତ୍ — କେବେହେଲେ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ । କିଛି ବି ଯଦି ଦେଖୁଛ ତେବେ ବାବାଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ଦରକାର । ତୁମର କ'ଣ ଯାଉଛି । ତୁମେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ନିନ୍ଦା କାହିଁକି କରୁଛ । ବାବା ତ ସବୁ କିଛି ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ନା । ବାବା ତ କାନ ଏବଂ ଆଖିକୁ ଲୋନ୍ ନେଇଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି ତ ଏହି ଦାଦା ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଚଳଣି ବାତାବରଣ ତ କାହା କାହାର ବିଲକୁଲ୍ ବେକାଇଦା ହୋଇଥାଏ । ଯାହାର ବାପା ନଥାଏ ତାକୁ ଛୋରା (ଅନାଥ) କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ନିଜର ପିତାକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ମନେ ମଧ୍ୟ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସୁଧୁରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆହୁରି ବିଗିଡିଥା'ନ୍ତି । ନିଜର ହିଁ ପଦ ହରାଇଥା'ନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁନାହାଁନ୍ତି ତେଣୁ ସେମାନେ ଅନାଥ ଅଟନ୍ତି । ମା-ବାପାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁନାହାଁନ୍ତି । ତ୍ୱମେବ ମାତାଶ୍ଚ ପିତା... ବନ୍ଧୁ ଆଦି ବି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଦି ପିତାଙ୍କର ପରିଚୟ ତ ନାହିଁ ତେବେ ମାତା ପୁଣି କେଉଁଠୁ ଆସିବେ, ଏତିକି ବି ବୁଦ୍ଧି ନାହିଁ । ମାୟା ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏକଦମ୍ ଘୂରାଇ ଦେଇଥାଏ । ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ନ ମାନିବା କାରଣରୁ ଦଣ୍ଡର ଭାଗୀଦାର ହୋଇଯା'ନ୍ତି । ଟିକିଏ ବି ସଦଗତି ହୁଏ ନାହିଁ । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ତେବେ ତ କହିବେ ନା ଏହାଙ୍କର କେତେ ଦୁର୍ଗତି ହେବ । ଇଏ ତ ନର୍ଦ୍ଦମା, ଅରଖ ଫୁଲ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାକୁ କେହି ବି ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସୁଧୁରିବା ଦରକାର ନା । ନହେଲେ ପଦଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଜନ୍ମ ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାଇଁ କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହିଁ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରିପାରିବେ । ସମର୍ପଣ ହେବା କୌଣସି ମାଉସୀ ଘର କଥା ନୁହେଁ । ବଡ ବଡ ଲୋକମାନେ ସମର୍ପଣ ତ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମର୍ପଣ ହେବାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଏ । ବହୁତ ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି କିଛି ବି ନାହାଁନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆପଣ ହିଁ ଆମର ସବୁ କିଛି ଅଟନ୍ତି । ଏମିତି ମୁଖରେ କହି ଦିଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ସେମାନେ ସେହିଭଳି ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମିଛ କହିଦିଅନ୍ତି ମାତ୍ର ସମର୍ପଣ କରିବା ପରେ ନିଜର ମୋହ ତୁଟେଇ ଦେବା ଦରକାର । ଏବେ ତ ଶେଷ ସମୟ ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଆଦିରୁ ମଧ୍ୟ ମୋହ ତୁଟିଯିବା ଦରକାର — ଏଭଳି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ପୋଷ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି ନା । ଇଏ ଆମର ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସଦଗୁରୁ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ପୁରା ସମ୍ପତ୍ତି ନେବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନିଜର

କରୁଛୁ । ଯିଏ ବାବାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛନ୍ତି ସେମାନେ ରାଜ ପରିବାରରେ ନିଶ୍ଚୟ ଆସିବେ । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ପଦ କ'ଣ ପାଇବେ । ସେଠାରେ କେତେ ଦାସ ଦାସୀ ରହିବେ । ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣକୁ ଆଦେଶ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଦାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି କ୍ରମାନୁସାରେ ଥା'ନ୍ତି । ରାଜପରିବାରକୁ ବାହାରୁ ଦାସ-ଦାସୀ ତ ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ, ଯିଏ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ହେବେ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ପିଲା ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କଠାରେ ପାଇ-ପଇସା କର ମଧ୍ୟ ଅକଲ ନାହିଁ ।

ବାବା ଏମିତି ତ କହୁନାହାଁନ୍ତି କି ମମ୍ମାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ବା ମୋ ରଥକୁ ମନେ ପକାଅ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାମେକମ୍ ୟାଦ କର ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଦେହର ସର୍ବ ବନ୍ଧନକୁ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପ୍ରୀତି ରଖିବାର ଅଛି ତ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ରଖ ତେବେ ବେଡା ପାରି ହୋଇଯିବ । ବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ଚାଲ । ମୋହଜିତ୍ ରାଜାଙ୍କର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା । ତେବେ ପିଲାମାନେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଅଛନ୍ତି, ପିଲାମାନେ ହିଁ ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବେ । ସ୍ତ୍ରୀ ତ ହାଫ୍ ପାର୍ଟନର, କିନ୍ତୁ ପିଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧି ସେହି ଆଡକୁ ଯାଇଥାଏ, ବାବାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଲିକ କରିବ ତେବେ ସିଏ ସବୁକିଛି ତୁମକୁ ଦେଇଦେବେ । ଏଥିରେ ନେବା-ଦେବାର କିଛି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏହା ତ ବୁଝିବାର କଥା । ଯଦିଓ ତୁମେ ଶୁଣୁଛ ପୁଣି ପରଦିନ ସବୁ ଭୁଲିଯାଉଛ । ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ତେବେ ତ ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ, ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଥାଅ । ଏମ୍ ଅବଜେକ୍ଟ ଶୁଣାଇଚାଲ । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ-ସଙ୍ଗେ ବୁଝିଯିବେ । ଶେଷ ସମୟରେ ଏହି ଚିତ୍ର ସବୁ କାମରେ ଆସିବ । ଏଥିରେ ସାରା ଜ୍ଞାନ ଭରି ରହିଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଓ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ସଂପର୍କ ଅଛି ? ଏହା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ତ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଥମ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହେବେ । ବେଗର ଟୁ ପ୍ରିନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ହେବେ । ବେଗରରୁ କିଙ୍ଗ୍ (ରାଜା) କୁହାଯାଏ ନାହିଁ । ରାଜକୁମାର ହେବା ପରେ ହିଁ ରାଜା ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ କିନ୍ତୁ ମାୟା କାହାକୁ କାହାକୁ ଧରିନିଏ ପୁଣି କାହାର ନିନ୍ଦା କରିବା, ଗ୍ଳାନି କରିବା — ଏହା ତ ବହୁତଙ୍କର ପ୍ରକୃତି । ଆଉ ତ କିଛି କାମ ନାହିଁ । ସେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ମନେ ପକାଇବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ କେବଳ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କର ଗ୍ଲାନି କରିବାର ଧନ୍ଦା ହିଁ କରନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ମାୟାର ପାଠ । ବାବାଙ୍କର ପାଠ ତ ବିଲକୁଲ୍ ସିଧା । ଶେଷରେ ଏହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଗ୍ରତ ହେବେ, କହିବେ ଜ୍ଞାନ କେବଳ ଏହି ବି.କେ.ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । କୁମାର-କୁମାରୀ ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ଖରାପ ଭାବନା ମଧ୍ୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବହୁତଙ୍କୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଭାବନା ଆସିଥାଏ, ପୁଣି ଏହାର ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କଡା ମିଳିଥାଏ । ବାବା ତ ବହୁତ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମର କୌଣସି ଚଳଣି ଖରାପ ଜଣାପଡିବ ତେବେ ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଅଳ୍ପ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଏ, ତୁମେ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଠକୁଛ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଅବସ୍ଥା ପୁରା ତଳକୁ ଖସିଯିବ । ଅବସ୍ଥା ତଳକୁ ଖସିଯିବା ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବା ଅଟେ । ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲି ନିଜର ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ କରିଦିଅନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଡାଇରେକ୍ସନରେ ନ ଚାଲିଲେ ଆହୁରି ଭୂତମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଯାଏ । ବାବାଙ୍କର ତ ବେଳେ-ବେଳେ ବିଚାର ଆସେ, ବହୁତ କଡା ଦଣ୍ଡ ଏବେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ ନାହିଁ ତ । ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁପ୍ତ । କେଉଁଠି କଡା ଦଣ୍ଡ ନ ମିଳିଯାଉ । ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବହୁତ ତଳକୁ ଖସିଯାଆନ୍ତି ପୁଣି ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭୋଗ କରନ୍ତି । ବାବା ତ ସବୁକିଛି ଈଶାରାରେ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ବହୁତ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜର ଭାଗ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣଚ୍ଛେଦ ମଧ୍ୟ ଲଗେଇ ଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ସାବଧାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏବେ ଭୁଲ୍ କରିବାର ସମୟ ନୁହେଁ, ନିଜକୁ ସୁଧାରିନିଅ । ଶେଷ ସମୟ ଆସିବାରେ ଆଉ ବେଶୀ ଡେରି ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) କୌଣସି ବେମର୍ୟ୍ୟାଦା ଶ୍ରୀମତ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ୟ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଜକୁ ନିଜେ ହିଁ ସୁଧାରିବାକୁ ହେବ । ଛି- ଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଚରିତ୍ରହୀନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ନିଜକୁ ଦୂରେଇ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଯଦି ବନ୍ଧନମୁକ୍ତ ଅଟ ତେବେ ପୁରା-ପୁରା ସମର୍ପଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସବୁଥିରୁ ନିଜର ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇ ଦେବାକୁ ହେବ । କେବେ ବି କାହାର ନିନ୍ଦା ବା ପରଚିନ୍ତନ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ବିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭ୍ରଷ୍ଟ ବିଚାରଠାରୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀର ନିଶା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ସହଜଯୋଗୀ ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପରେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଥିବ । କେବେ ବି ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକୁ ଧୋକା ଦେଉନଥିବେ । ଯଦି କେତେବେଳେ ଟିକିଏ ବି ଦେହ-ଅଭିମାନ ଆସିଯାଏ ତେବେ ଉତ୍ତେଜନା ଅଥବା କ୍ରୋଧ ସହଜରେ ଆସିଯାଏ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା

ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିରହଂକାରୀ, ସର୍ବଦା ନିର୍ମାଣଚିତ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ସେବା କରୁଥା’ନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ “ମୁଁ ସ୍ୱରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା” — ଏହି ନିଶା ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ମାୟାଜୀତ୍ ତଥା ଜଗତଜୀତ୍ ହୁଅ ତେବେ ସହଜଯୋଗୀ, ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ହୋଇ ମନ-ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଆଲୋକ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ ତେବେ କୌଣସି କଥାରେ ଭୟ ଲାଗିବ ନାହିଁ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***